

Sygnatura akt IV P 100/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Szamotuły, dnia 24-08-2015 r.

Sąd Rejonowy w Szamotułach IV Wydział Pracy w następującym składzie:

Przewodniczący:SSR Monika Ławniczak

Protokolant:st. sekr. sąd. Daria Olech

po rozpoznaniu w dniu 24-08-2015 r. w Szamotułach

sprawy z powództwa **S. M.**

przeciwko M. K.

- o zapłatę

1. Zasądza od pozwanej na rzecz powoda tytułem wynagrodzenia za pracę kwotę 400 zł (czterysta złotych) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 grudnia 2013r. do dnia zapłaty.
2. W pozostałym zakresie powództwo oddala.
3. Nakazuje ściągnąć od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa – Sadu Rejonowego w Szamotułach kwotę 30 zł (trzydzieści złotych) tytułem nieuiszczonej opłaty od pozwu, od której powód zwolniony był z mocy ustawy .
4. Wyrokowi w punkcie 1. nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

/-/SSR Monika Ławniczak

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 3 marca 2014 r. (data nadania przesyłki pocztowej) powód S. M. wniósł przeciwko pozwanej M. K. o zasądzenie na jego rzecz zaległego wynagrodzenia za miesiące październik i listopad 2013r. wraz z ustawowymi odsetkami. Powód wskazał, że był zatrudniony w ramach umowy zlecenia.

Następnie powód sprecyzował, że domaga się wynagrodzenia w kwocie 2.000,00 zł, po 1.000 zł za miesiące październik i listopad 2013r. wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 1 października 2013r. do dnia zapłaty.

Wobec twierdzeń powoda, że strony łączyła umowa zlecenia sprawa przekazana została do rozpoznania do Wydziału I Cywilnego tutejszego sądu.

Pozwana na rozprawie w dniu 14 kwietnia 2015r. podniosła, że powód był pracownikiem zatrudnionym na podstawie umowy o pracę w okresie od 28 października 2013r. do 17 listopada 2013r., wskazała, że istotnie zalega mu z wypłatą wynagrodzenia za pracę w kwocie około 300,00 zł po odliczeniu pobranych przez powoda i nierozliczonych zaliczek w kwocie 200,00 zł

W tej sytuacji sprawa przekazana została do rozpoznania Wydziałowi IV Pracy.

W toku postępowania strony podtrzymały dotychczasowe stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód S. M. zatrudniony był u pozwanej M. K. w okresie od 28 października 2013r. do 31 grudnia 2013r., faktycznie pracę świadczył do 17 listopada 2013r. Powód zatrudniony był na stanowisku pomocnika drwala, w wymiarze 1/2 części etatu. W okresie od 18 listopada do 31 grudnia 2013r. powód nie stawiał się w pracy bez usprawiedliwienia.

Naliczone powodowi za październik 2013r. wynagrodzenie za pracę wyniosło 106,67 zł brutto oraz 20 zł dodatku za pranie odzieży.

Naliczone powodowi za listopad 2013r. wynagrodzenie za pracę wyniosło 453,33 zł brutto oraz 20 zł dodatku za pranie odzieży.

Powód pobrał od pozwanej 200 zł zaliczek.

(bezsporne,

dowód: świadectwo pracy – k. 38-39, lista płac – k. 49, umowa o pracę – k. 50).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o powołane powyżej dowody z dokumentów.

Sąd uznał za w pełni wiarygodne dokumenty przedstawione przez pozwaną dotyczące zatrudnienia powoda – dokumenty te nie były co do ich wiarygodności kwestionowane przez żadną ze stron. Sąd nie dopatrył się podstaw do kwestionowania wiarygodności tychże dokumentów z urzędu mając na względzie w szczególności, iż dotyczyły one okoliczności bezspornych pomiędzy stronami.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 80 kp wynagrodzenie przysługuje za pracę wykonaną. Za czas niewykonywania pracy pracownik zachowuje prawo do wynagrodzenia tylko wówczas, gdy przepisy prawa pracy tak stanowią.

Stosownie do art. 81 kp:

§ 1 Pracownikowi za czas niewykonywania pracy, jeżeli był gotów do jej wykonywania, a doznał przeszkód z przyczyn dotyczących pracodawcy, przysługuje wynagrodzenie wynikające z jego osobistego zaszerzowania, określonego stawką godzinową lub miesięczną, a jeżeli taki składnik wynagrodzenia nie został wyodrębniony przy określaniu warunków wynagradzania - 60% wynagrodzenia. W każdym przypadku wynagrodzenie to nie może być jednak niższe od wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę, ustalonego na podstawie odrębnych przepisów.

§ 2 Wynagrodzenie, o którym mowa w § 1, przysługuje pracownikowi za czas niezawinionego przez niego przestoju. Jeżeli przestój nastąpił z winy pracownika, wynagrodzenie nie przysługuje.

§ 3 Pracodawca może na czas przestoju powierzyć pracownikowi inną odpowiednią pracę, za której wykonanie przysługuje wynagrodzenie przewidziane za tę pracę, nie niższe jednak od wynagrodzenia ustalonego zgodnie z § 1. Jeżeli przestój nastąpił z winy pracownika, przysługuje wyłącznie wynagrodzenie przewidziane za wykonaną pracę.

§ 4 Wynagrodzenie za czas przestoju spowodowanego warunkami atmosferycznymi przysługuje pracownikowi zatrudnionemu przy pracach uzależnionych od tych warunków, jeżeli przepisy prawa pracy tak stanowią. W razie powierzenia pracownikowi na czas takiego przestoju innej pracy, przysługuje mu wynagrodzenie przewidziane za wykonaną pracę, chyba że przepisy prawa pracy przewidują stosowanie zasad określonych w § 3.

W niniejszej sprawie powód domagał się wynagrodzenia za wykonywanie pracy w okresie października i listopada 2013r.

Na okoliczność świadczenia pracy w tym okresie i wysokości należnego wynagrodzenia za pracę powód nie zgłosił żadnych wniosków dowodowych, choć to na nim, zgodnie z art. 6 kc, spoczywał ciężar wykazania tych okoliczności w procesie.

Ustalenia faktyczne w zakresie zatrudnienia powoda u pozwanej i wysokości należnego wynagrodzenia sąd poczynił zatem w oparciu o przedstawione przez pozwaną dokumenty, których powód w żadnej części nie kwestionował.

Wynika z nich, że powód rzeczywiście świadczył pracę w okresie od 28 października 2013r. do 17 listopada 2013r., następnie w pracy bez usprawiedliwienia się nie pojawił, a zatem za ten okres wynagrodzenie nie jest należne.

Powód nie kwestionował wysokości naliczonego na listach płac wynagrodzenia ani też faktu pobrania od pozwanej zaliczek na wynagrodzenie w kwocie 200 zł.

Łączne wynagrodzenie brutto powoda za okres października i listopada 2013r. wyniosło 600 zł (razem z dodatkiem za pranie), a zatem pozwana ma obowiązek zapłacić powodowi brakującą kwotę 400 zł.

Zaliczki rozliczono w pierwszej kolejności na wynagrodzenie za październik (które w tej sytuacji uznać należy za wypłacone w całości) i dalej na wynagrodzenie za listopad.

O odsetkach sąd orzekł na podstawie art. 481 kc w zw. z art. 85 § 2 kp od dnia 11 grudnia 2013r. (a zatem dnia następnego po terminie wymagalności wynagrodzenia za listopad 2013r.).

Dalej idące roszczenia powoda podlegały oddaleniu. Powód nie wykazał aby istotnie przysługiwało mu wynagrodzenie w żądanej wysokości, nie znajduje ono żadnego uzasadnienia w przedłożonej umowie o pracę i listach płac.

O kosztach postępowania sąd orzekł na zasadzie art. 98 kpc – zgodnie z zasadą odpowiedzialności strony za wynik procesu.

Powód zwolniony był z kosztów sądowych i koszty te w postaci opłaty od pozwu winna ponieść pozwana.

O rygorze natychmiastowej wykonalności sąd orzekł na podstawie art. 477² § 1 kpc.

/Monika Ławniczak/